

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23CoP/97/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8422200213
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8422200213.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a JUDr. Zuzany Bišćákovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú T. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenú opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Kežmarok, dieťa rodičov: matky G. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX/X, Y. U. a otca H. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/XX, R. - J.e, o návrhu J. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXXX/X, X., na zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok č. k. 1P/20/2022 - 146 zo dňa 20.3.2023 takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol návrh a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Rozsudok odôvodnil tým, že návrhom podaným na súde dňa 1.2.2022 sa stará matka maloletej domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd obmedzil práva rodičov na stretávanie sa s maloletou T.. Uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Kežmarok č. k. 5P/52/2022 - 31 zo dňa 28.7.2022 súd zrušil náhradnú osobnú starostlivosť navrhovateľky o maloletú T. a zároveň schválil rodičovskú dohodu, ktorou bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky. Proti uvedenému rozhodnutiu podala navrhovateľka (stará matka maloletej) odvolanie, pričom odvolací súd najskôr uznesením zo dňa 11.10.2022 nariadil na návrh matky maloletej neodkladné opatrenie, ktorým nariadil starej matke odovzdať maloletú T. do starostlivosti matke a rozsudkom 4CoP/106/2022 zo dňa 24.11.2022, právoplatným 19.12.2022, odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie. Z tohto rozhodnutia vyplynulo, že matka maloletej T. má záujem o svoju maloletú dcéru, chce sa o ňu riadne starať a zabezpečiť jej všestrannú starostlivosť. Matka má vytvorené vhodné podmienky pre starostlivosť a všestranný rozvoj maloletej. Odvolací súd okrem iného uviedol, že konfrontačné správanie starej matky maloletej T. voči jej biologickým rodičom nie je v prospech maloletej T.. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že navrhovateľka svoj návrh na obmedzenie styku podala v čase pred právoplatným rozhodnutím súdu o zrušení náhradnej osobnej starostlivosti. Nakoľko pred prejednaním predmetnej veci došlo k zmene skutkových okolností a maloletá sa nachádzala v starostlivosti matky v zmysle súdom schválenej dohody, súd pripustil zmenu návrhu na začatie konania a rozhodoval o návrhu starej matky na opätovné zverenie maloletej T. do jej náhradnej osobnej starostlivosti. Uviedol, že súd mal za spoľahlivo preukázané, že v súčasnosti sa o maloletú osobne stará jej biologická matka, ktorá túto starostlivosť vykonávať chce a má vytvorené vhodné podmienky pre starostlivosť a všestranný rozvoj maloletej. Primárnym záujmom maloletej je vyrastať a byť v opatere svojich biologických rodičov, čo je v prípade maloletej T. možné. Súd teda nemal za preukázanú základnú podmienku zverenia maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky, a to neschopnosť alebo nechotu rodičov

zabezpečiť osobnú starostlivosť o svoje maloleté dieťa. Účelom predmetného konania nebolo revidovať závery právoplatne skončeného konania o zrušenie náhradnej osobnej starostlivosti. V tejto súvislosti súd poukázal na to, že navrhovateľkou predkladané dôkazy, ako aj tvrdenia postrádajú v predmetnom konaní relevanciu, nakoľko rozhodnutie súdu má vychádzať zo stavu zisteného ku dňu vyhlásenia rozhodnutia a bolo potrebné vychádzať z aktuálnych pomerov maloletej. Súd preto návrh starej matky na zverenie maloletej T. do jej náhradnej osobnej starostlivosti zamietol. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie navrhovateľka. Odvolanie odôvodnila tým, že T. jej bola zverená na pojednávaní dňa 21.3.2021, rodičia jej ničím neprispievali. Keďže rodičia nespocovali, naopak, dopúšťali sa incidentov, podala v januári 2022 návrh na obmedzenie stretávania sa T. s rodičmi, a to z toho dôvodu, že T. mala od septembra 2022 nastúpiť do školy a tento jej návrh sa mal riešiť. Ak by bol záujem rodičov o T. naozajstný, určite by sa o ňu viac zaujímali. Matka neprejavovala záujem, nezavolať a neinformovala sa. Taktiež otec T. neprejavil najmenší záujem o jej starostlivosť. Ona sa o T. starala dobre a všestranne. Ešte raz zdôraznila, že súd mal brať do úvahy jej návrh, ktorý podala 26.1.2022, keďže sa mali riešiť rodičia a viesť k tomu, aby spolupracovali. Ak by mali určité obmedzenie stretávať sa T., určite by si uvedomili svoje nesprávne konanie. Poukázala na to, že päť rokov živila maloletú T. z jej invalidného dôchodku iba ona.

3. Ostatní účastníci konania sa k odvolaniu navrhovateľky nevyjadrili.

4. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol. Odvolací súd sa jeho rozhodnutím stotožňuje.

5. Súd prvej inštancie v rozsudku uviedol skutkový stav, z ktorého vychádzal, a z tohto skutkového stavu vychádza aj odvolací súd bez toho, aby tento skutkový stav opätovne uvádzal vo svojom rozhodnutí. Rovnako odvolací súd neopakuje právne závery, ktoré uviedol súd prvej inštancie v svojom rozhodnutí. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe „Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzujúcim rozsudkom vytvára ich organickú jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci, rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie“ (uznesenie NS SR sp. zn. 5Obdo/98/2018 zo dňa 29.1.2020). „Odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok“ (ÚS SR vo veciach II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08).

6. K odvolacím námietkam navrhovateľky odvolací súd uvádza, že na pojednávaní dňa 20.3.2023 stará matka ako navrhovateľka žiadala pripustenie zmeny návrhu tak, aby predmetom konania bolo zverenie maloletej T. do jej náhradnej osobnej starostlivosti a súd túto zmenu pripustil. Predmetom konania teda už nemohol byť pôvodný návrh starej matky, ktorý už nebol relevantný, pretože vychádzal zo stavu, že maloletá T. bola zverená do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie bola maloletá na základe právoplatného rozhodnutia súdu v starostlivosti svojej biologickej matky. Správne sa súd prvej inštancie teda zaoberal tým, či je dôvodné zveriť maloletú do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky a správne uzavrel, že tieto podmienky splnené nie sú, pretože rodičia maloletej T. sú ochotní aj schopní sa o maloletú postarať. Aj správy kolízneho opatrovníka z prešetrenia pomerov konštatujú, že medzi maloletou a matkou je dobrý vzťah a matka má vytvorené všetky podmienky na starostlivosť o maloletú. Ak teda stará matka ako navrhovateľka zdôrazňuje, že súd mal konať o pôvodnom návrhu, táto odvolacia námietka neobstojí, pretože súd na základe jej aktivity pripustil zmenu návrhu a konal o jej návrhu na zverenie maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti. Ak by aj predmetom konania zostalo obmedzenie kontaktu rodičov s maloletou T., ani takémuto návrhu by nebolo možné vyhovieť, pretože maloletá už nie je zverená do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky, a teda stará matka nemá dôvod obmedzovať kontakt rodičov maloletej s maloletou aj z toho dôvodu, že maloletá je zverená svojej matke, ktorá s ňou má kontakt neobmedzený.

7. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil postupom podľa § 2 ods. 1 CMP v spojení s § 387 ods. 1 CSP, vrátane vecne správneho výroku o trovách konania.

8. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP. Ustanovenie § 52 CMP je všeobecným pravidlom rozhodovania o trovách konania v konaniach vedených podľa ustanovení CMP. Ak CMP ustanovuje inak (napr. v ustanoveniach § 53 - 55), možno sa od tohto všeobecného pravidla odchýliť. V danom prípade nie sú dané dôvody na rozhodnutie podľa iných ustanovení CMP.

9. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).